

[Ministeren for offentlige Arbejder.] midlertidige Lov, indtil hele Spørgsmaalet om Afgiften af Motorkøretøjer er blevet overvejet i den Kommission, som Ministeren for offentlige Arbejder agter at nedsætte.

Angaaende Forlængelsens finansielle Betydning bemærkes følgende. Der findes i Øjeblikket ca. 13 000 Generatortilladelser. De lyder alle paa Træ eller Trækul som Drivkraft, det vil sige, at disse Vogne kun skal betale enkelt Vægtafgift, hvad enten den midlertidige Afgiftslov forlænges eller ej. Kun hvis Vognene bruger Tørv til Iblanding for at strække Brændselet, skal der efter den almindelige Motorafgiftslov — men ikke efter den midlertidige Lov — betales dobbelt Vægtafgift. Vægtafgiften af disse 13 000 Vogne, der hovedsagelig er Lastvogne, kan skønsmæssigt anslaaes til 7 Mill. Kr. aarligt. Disse Vogne gaar dog efterhaanden over til at bruge Benzin som Drivkraft, og i Benzinnævnet regner man med, at de fleste er gaaet over dertil i Efteraaret. Hvis man kunde paavise, at Vognene skulde bruge Tørv for at køre lovligt, og at de derfor skulde betale dobbelt Vægtafgift, kan dennes Størrelse i 1946—47 næppe sættes højere end til 2 Mill. Kr.

Foruden de omtalte Vogne findes der skønsmæssigt anslaaet ca. 700 Vogne, der benytter anden Drivkraft end Benzin og Træ, nemlig 300 Vogne, der anvender Naturgas, og ca. 400, der benytter Olie, Elektricitet m. v. Disse 700 Vogne skal efter den almindelige Motorafgiftslov betale dobbelt Vægtafgift, hvorfor en Forlængelse af den midlertidige Afgiftslov for deres Vedkommende betyder, at Staten giver Afkald paa en Vægtafgift paa ca. 350 000 Kr., beregnet for 1 Aar. Da Tallet imidlertid maa sættes lavere, idet ogsaa en Del af disse Vogne vil gaa over til Benzindrif, rammer 200 000 Kr. det virkelige Forhold bedre.

Forlængelsen af den midlertidige Afgiftslov har saaledes nu mindre finansiell Betydning end de tilsvarende Forlængelser tidligere.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kjær): Hermed skal jeg tillade mig for det høje Folketing at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af Gældsbebegrænsningsloven.

Det er jo kun faa Maaneder siden Gældsbebegrænsningslovgivningen var til Behandling i Rigsdagen i Anledning af Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde gaa over

til at anvende de nye Ejendomsskyldvurderinger pr. 1. Oktober 1945 ved Beregningen af Laanegrænsen. Resultatet blev, at det ved Loven af 21. December 1945 bestemtes, at Laanegrænsen fortsat skulde beregnes ud fra 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936. Samtidig begrænsedes Lovens Gyldighed til den 31. Marts 1946, idet det var Mening, at Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilken Form Loven skulde forlænges derudover, skulde optages til Drøftelse, naar Virkningen af en eventuel Overgang til den nye Vurdering bedre kunde overses.

Jeg gav dengang Løfte om, at Forslag snarest muligt skulde blive fremsat. Det er for saa vidt ogsaa sket, som Ministeriet først for ganske kort Tid siden har modtaget Redegørelse for Vurderingerne. Jeg beklager, at det er trukket ud saa længe, men Skylden derfor er hverken Ministeriets eller Statistisk Departements, som har foretaget Beregningen. Det ligger alene i, at Resultatet af Vurderingerne først foreligger nu, og det foreliggende er endda ret skønsmæssigt.

Der opstaar nu to Spørgsmaal, nemlig for det første, om denne Lovgivning bør fortsættes, og for det andet, hvis man mener det, da under hvilken Form.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovgivningen skal fortsættes, skal jeg anføre, at det er vanskeligt paa Grundlag af de foreliggende statistiske Opgørelser at danne sig et bestemt talmæssigt Skøn over Lovens Virkninger. Jeg mener dog ikke, der kan være Tvivl om, at denne Lovgivning har haft Betydning ved at forhindre en betydelig Overprioritering af Ejendomme, og jeg mener, at det i Øjeblikket, hvor der stadig hersker betydelig Pengerigelighed med deraf følgende Mulighed for høj Prioritering af fast Ejendom, og hvor der paa den anden Side ikke er nogen Sikkerhed for, at de hidtidige Konjunkturer vil vedvare, vil være nødvendigt at forlænge Lovens Gyldighed. I Overensstemmelse hermed stilles der Forslag om, at Loven forlænges indtil 30. Juni 1947, men stadig saaledes, at Loven til enhver Tid kan ophæves ved kongelig Anordning.

Vedrørende det andet Spørgsmaal: Lovens Formulering, kan jeg med Hensyn til Virkningen af Overgangen til at anvende den nye Vurdering som Grundlag ved Beregningen af Laanegrænsen i det hele henvise til den som Bilag til Lovforslaget aftrykte Skrivelse og Opgørelse fra Statistisk Departement og den skønsmæssige Beregning, der paa Grundlag heraf er foretaget i Bemærkningerne til Lovforslaget om den yderligere